

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Bonae, Eminentissimi S. R. E. Titulo S. Bernardi
Ad Thermas Cardinalis Presbyteri Opera Quotquot
hactenùs separatim edita fuerê Omnia**

Bona, Giovanni

Antverpiae, 1677

Index Capitum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10805

ditus est, aded ut, qui eum audiunt, compuncti dicant, *verè Filius Dei est iste*. Malus verò per multa phantasmata, multasque ambages in sermone vagatur: verba grandia, magnifica, inusitata profert, quibus admirationem in audientibus, sibi que laudem conciliat: modum non habet, nec linguam continere potest intra terminos rectæ rationis: à recepta sanctorum Patrum doctrina sermo ejus recedit, & novas adinventiones amplectitur, non cessans cœlestes jactare revelationes, sicut olim doctissimus, sed infelicissimus Tertullianus. Quia verò divina charismata, quibus animam à rebus omnibus avulsam, sibi que soli unitam illustrat Spiritus Sanctus, altissima nonnunquam & ineffabilia sunt, aded ut ab ipsa vix intelligi, multò mindus verbis explicari queant; sedulo cavendum est, ne dum uni periculo nos subducere satagimus, in alterum gravius labamur. Nam cœlestium donorum sublimitas sæpè excedit vim & significationem omnium vocum, quas ad promendos animi conceptus homines instituerunt; & si quis ea, ut par est, directori pandere velit, lingua cordi non sufficit; unde necesse est, ut nova vocabula novasque phrasas fingat, quibus singularia Dei dona sibi concessa manifestet, quas sanè voces

carnales homines non percipientes, præcipiti sententiâ veluti erroneas damnare solent. Traducitur hoc nomine à nonnullis mystica Theologia, ac si voces contineat obscuras, horridas, inauditas, inintelligibiles, & à placitis Philosophorum ac Theologorum dissentientes, quas vel ludibrio habent tamquam nullius momenti; vel nihil differre putant ab erroribus Begardorum & Illuminatorum dudum damnatis. Integrè voluminis res est, mysticam Theologiam à calumniis imperitorum vindicare, & nos fortassis de hac re alibi, Deo opitulante. Interim moneamus, nemini ex hoc capite erroris sive illusionis notam inurendam, si cum mystico ejus eloquio sanctioris vitæ ac veræ revelationis tradita signa consentiant. Habet mystica Theologia suas voces, quas terminos vocant dialectici, sicut omnes artes & scientiæ: & cum sit omnino supernaturalis, ejus principium, finis, & media, modusque tendendi in finem, voces quoque & phrasas, quibus traditur, naturæ ordinem ac vires, atque humanæ sapientiæ verba transcendunt.

Sed jam tempus est hujus libri finem facere cum gratiarum actione æterno Deo vivo & vero, ex quo omnia, per quem omnia, in quo omnia. Ipsi gloria in secula seculorum. Amen.

INDEX CAPITULUM

CAPUT I.

Scopus hujus Libri. Quanta sit hujus Discretionis difficultas, & unde oriatur. Eiusdem necessitas. Eius defectu plures & horribiles lapsus. Ad eam impetrandam oratio. Pag. 223

Cap. II. Duplicem esse gratiam, quarum una justificans & gratum faciens, altera gratis data. Quid utraque sit. Discretionem Spirituum inter gratis datam potissimum locum habere. Quid sit hæc Discretio. An detur per modum habitus. Quid ad eam requiratur. Duo ejusmodi, unus à Deo infusus, alter per modum artis. 225

Cap. III. Ad quid se extendat Discretio spirituum. Varii hominum motus & affectiones. Vox spiritus quid significet. Quid & quotuplex sit spiritus, ad tres

revocari, quorum unus intra nos, duo extra sunt. 228

Cap. IV. Difficile esse discernere à quonam principio sint instinctus, & motus nostri, ab intrinseco, an ab extrinseco. nota aliquot & regula ad id traduntur. 231

Cap. V. Judicium quo fit Discretio non esse certum, & infallibile, nisi adsit expressa revelatio. Ad rectè discernendum inter varios spiritus per modum artis multa requiri. Quædam ad id regula præscribuntur. 234

Cap. VI. Spiritus sive instinctus divinus quid sit. Quot & quibus modis animam excitet & moveat. Traduntur regula & indicia, quibus à diabolico discerni possit. 238

SI

Cap.

- Cap. VII. Dari quandoque instinctus obscuros & suspectos, de quibus dubium est à quo spiritu sint. Quae cautio in iis adhibenda. Quaedam pro illorum examine documenta. Agitur obiter de singulari quorundam vita, & de dono lacrimarum. 242
- Cap. VIII. Diversas esse motiones divini spiritus. Ad eas dignoscendas mutae regulae assignantur. De multiplici loquela Dei, ejusque discretionem. Quibus signis vera locutio à falsa internoscatur. 247
- Cap. IX. Quae signa divinam inspirationem antecedant, comitentur, & subsequantur. Quomodo optanda & recipienda sit. 255
- Cap. X. De motione quae fit ministerio Angelorum. Quomodo loquantur & illuminent. An hominum mentibus illabi possint. 257
- Cap. XI. De spiritu diabolico, ejusque signis. Quae sint diaboli artes & astutiae. Varias ejus illusiones. Quaedam de Energumenis. De spiritu carnali & mundano. 260
- Cap. XII. De spiritu humano. Mira ejus diversitas. Unde haec oriatur. Quam difficile ipsius cognitio. Quibus signis discerni possit. 265
- Cap. XIII. De consolationibus & desolationibus. Quot sint earum genera, quae causa. Illarum vicissitudo. Quae in illis pericula, quae mala cavenda. Quomodo anima graviore desolatione probari & purgari soleat. 269
- Cap. XIV. De Ecstasi & raptu. Quid & quotuplex sit ecstasis. Quae ejus causa, qui effectus. In quo differat à raptu. Quibus signis ecstases & raptus divini à naturalibus & demoniacis discernantur. 275
- Cap. XV. De visionibus, & apparitionibus. Earum notitiam difficillimam esse. Quaedam de ipsis singulariter notanda. Tria earum genera. Quid sit visio sive apparitio corporalis, quid item imaginaria. 282
- Cap. XVI. De visionibus quae in somnis occurrunt. Quot sint species, quae causa somniorum. Cur plures in somnis quam in vigilia apparitiones fiant. Somnia divina quae sint. Quomodo à demoniacis & naturalibus discernantur. 287
- Cap. XVII. De somniis Prophetiis. Prophetiam in lumine divino praecipue consistere. Tres gradus verum, quae à Prophetis cognoscuntur. Prophetiam non esse habitum. Quotupliciter fiat. Quomodo Prophetia aliis manifestet, quae intellectualiter vidit. Nota veri & falsi Prophetiae. 291
- Cap. XVIII. De visione intellectuali. Quid sit & quomodo fiat. Sanctorum testimonio elucidatur. Cur inexplicabilis dicatur. Qui sint ejus effectus, quod objectum. Immunitas est ab illusionibus. Triplex modus divinae visionis. 298
- Cap. XIX. Iterum de apparitionibus. Quid in his servandum, quid vitandum sit. Apparentium diversa genera. Deus, Angeli, & Sancti quomodo appareant. Divina apparitiones quibus notis ab Angelicis discernantur. Varias Christi apparitiones Imaginariae & corporalis distinctio. Demonum spectra, eorumque signa. Humanorum spirituum visiones. De cultu & adoratione apparentium. 303
- Cap. XX. De revelationibus, earumque discretionem. Quid de privatis censendum. Non esse desiderandas, nec illis remere credendum. Traduntur regulae, quibus vera à falsis discernantur, ex persona cui fit revelatio, ex ipsa revelatione, & ex circumstantiis. Addita quaedam de verbis & phrasibus mysticae Theologiae. 312